

عنوان مقاله:

مقایسه اثر بخشی درمان متمرکز بر شفقت و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ولع خوردن، کیفیت زندگی و پریشانی روان شناختی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره ۹، شماره ۳۶ (سال: ۱۳۹۹)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

آمنه خلعتبری - دانشجوی دکتری روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

شهره قربان شیرودی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

محمد رضا زربخش - دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

طاهر تیزدست - استادیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: نقش درمان ها و مداخلات روان شناختی در بیماری های مزمن مورد تایید قرار گرفته است، ازاین رو هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت و درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر ولع خوردن، کیفیت زندگی و پریشانی روان شناختی بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ شهر تنکابن بود. روش: این پژوهش مطالعه آزمایشی با روش نمونه گیری هدفدار بود و جامعه آماری آن بیماران دیابتی بیمارستان شهر تنکابن بود که ۲۰۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند و پس از انجام آزمون متغیر وابسته، افرادی که انحراف معیار متفاوتی با سایرین داشتند، گزینش شدند که تعداد آن ها ۱۰۰ نفر بود و از بین ۴۵ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند و در سه گروه ۱۵ نفری، دو گروه مداخله و یک گروه کنترل قرار گرفتند که مقیاس های ولع به غذا- صفت داچ، کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع ۲ طبق شاخص چهار عاملی هالینگستد و پریشانی روان شناختی نجاریان و داودی به آنان و ۱۲ جلسه درمان متمرکز بر شفقت و ۱۲ جلسه درمان اکت اجرا شد (جلسه ۴۵ دقیقه). جلسات برای هر مداخله هفته ای دو جلسه با فاصله ۳ روز اجرا گردید. پایان درمان هر سه گروه مورد پس آزمون قرار گرفتند. یافته ها: تفاوت میانگین های دو گروه در ولع خوردن، کیفیت زندگی و پریشانی روان شناختی به ترتیب (۲۶۴/۷-)، (۵۴/۷) و (۹۱۴/۷-) بود که نشان داد افرادی که تحت تاثیر درمان پذیرش و تعهد قرار گرفته اند نسبت به افرادی که تحت درمان متمرکز بر شفقت قرار گرفته اند، در میزان هر یک از متغیرهای ذکر شده در پس آزمون اثربخشی بیشتری از خود نشان دادند. نتیجه گیری: نتایج حاکی از روند کاهشی ولع خوردن، پریشانی روان شناختی و افزایش کیفیت زندگی در مرحله پیگیری و اثربخشی هر دو رویکرد و برتری رویکرد اکت بود؛ بنابراین می توان از این درمان در شرایط مختلف جهت بهبود زندگی افراد استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

درمان متمرکز بر شفقت، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، ولع خوردن، کیفیت زندگی، پریشانی روان شناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909395>

